

Familie George Forrest

Date : 9 maart 2015

Het Congolese verhaal van de familie Forrest begint in de jaren twintig van de vorige eeuw. Vader Malta Forrest, Nieuw-Zeelander van afkomst, startte in 1922 een vervoerbedrijf dat vooral voor de Union Minière du Haut-Katanga, het latere Gécamines, werkte. De Entreprise Générale Malta Forrest (EGMF) stapte in de jaren dertig met het eerste verdiende kapitaal snel in de ontginning van goud, koper en mangaan. In de jaren vijftig en zestig legde Forrest zich toe op grote openbare werken, meestal met donorgeld van internationale instellingen en in opdracht van de Congolese staat. Na het overlijden van vader Malta in 1986 neemt de in Katanga geboren George de leiding van het bedrijf over. Die diversifieert het bedrijf, onder meer in België.

In 1989 koopt Forrest in België New Baron & Leveque en New Lachaussée in Herstal. Dat laatste bedrijf produceert munitie, maar, zo zegt Forrest, ook hoogwaardige metalen onderdelen om balpennen te maken. De belangen van de groep Forrest strekken zich vandaag uit van Chili en België over de Arabische Emiraten tot heel wat landen in zwart Afrika. Het vermogen van George – ‘Jojo’ voor de vrienden – Forrest inschatten is moeilijk. De industriële activiteiten in Congo zijn volatiel. In 2014 incasseerde Forrest een verlies van 16 miljoen euro op de verkoop van twee cementfabrieken in Congo.

In 2011 lanceerde Forrest een overnamebod op de Canadese mijngroep Forsys Metals, goed voor meer dan 500 miljoen dollar. Blijkbaar vormde zo'n bedrag geen obstakel voor Forrest. Uiteindelijk ging die overname niet door. Het leverde de Belgische regering wel een rapport op vanuit de VS waarin werd gewaarschuwd dat de groep Forsys ook een deel uraniumcapaciteit bevat en dat Forrest bereid zou zijn die te verkopen aan Iran, iets wat Forrest zelf ontkende.

Misschien komt er binnenkort meer transparantie in de groep. Forrest zou een beursnotering ambiëren in Londen. Steeds belangrijker daarbij lijkt de rol te zijn van Pierre Chevalier, gewezen staatssecretaris en momenteel bestuurder in de groep. Forrest heeft altijd zowel vrienden als vijanden gehad in de politieke wereld.

In 2011 stelde hij zijn Fondation George Arthur Forrest voor. Doelstelling: het ondersteunen van educatieve projecten, het bevorderen van de democratie en de parlementaire werking, de ontwikkeling van programma's inzake onderwijs, gezondheid, justitie en landbouw. De Forrest-stichting wil ook activiteiten opstarten ter bevordering van de mensenrechten, vrouwendiscriminatie en conflictpreventie. 'De stichting die ik u vandaag voorstel', aldus Forrest, 'betekent een nieuwe etappe in mijn engagement voor meer transparantie. (...) Deze stichting stelt ethiek in de economie en de politiek centraal en is in die zin de eerste in zijn soort.' Meermaals benadrukte Forrest dat zijn stichting politiek neutraal is en ook onafhankelijk van zijn bedrijven zal functioneren: 'Ik ben slechts de erevoorzitter.' Directeur-generaal van de stichting is Olivier Alsteens, die vroeger gewerkt heeft voor de liberale kopstukken Louis Michel en Guy Verhofstadt.

In 2014 ontstond er commotie toen koning Filip George Forrest de eretitel 'Grootofficier in de Kroonorde' toekende. Volgens sommige bronnen zou Forrest, toen hij actief was in de Congolese mijnbouw, hebben samengewerkt met corrupte regimes en Congolezen hebben uitgebuit. Hij werd al eerder op het matje geroepen door de Verenigde Naties voor zijn manier van werken met Congo. Volgens hen zou de mijnbouw in Congo voor ernstige problemen hebben gezorgd. Er werd zelf beweerd dat hij met een deel van de opbrengsten de oorlog in Oost-Congo zou mee financieren.